Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 974/98

1998 m. gegužės 3 d.

dėl euro įvedimo

(OL L 139, 1998 5 11, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2596/2000 2000 m. lapkričio 27 d.	L 300	2	2000 11 29
►M2	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2169/2005 2005 m. gruodžio 21 d.	L 346	1	2005 12 29
►M3	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1647/2006 2006 m. lapkričio 7 d.	L 309	2	2006 11 9
►M4	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 835/2007 2007 m. liepos 10 d.	L 186	1	2007 7 18
►M5	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 836/2007 2007 m. liepos 10 d.	L 186	3	2007 7 18

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 974/98

1998 m. gegužės 3 d.

dėl euro įvedimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 109l straipsnio 4 dalies trečią sakinį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos pinigų instituto nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([3]),

(1) kadangi šiame reglamente yra apibrėžtos eurą įsivedusių valstybių narių pinigų įstatymų nuostatos; kadangi nuostatos dėl sutarčių tęstinumo, teisinių priemonių nuorodų į ekiu pakeitimą nuorodomis į eurą ir apvalinimo jau buvo išdėstytos 1997 m. birželio 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1103/97 dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su euro įvedimu ([4]); kadangi euro įvedimas yra susijęs su visų dalyvaujančių valstybių narių gyventojų kasdienėmis operacijomis; kadangi, siekiant užtikrinti tolygų perėjimą, ypač vartotojams, turi būti patikrintos priemonės, išskyrus tas, kurios nurodytos šiame reglamente ir Reglamente (EB) Nr. 1103/97;

(2) kadangi 1995 m. gruodžio 15-16 d. Madride Europos Vadovų Taryba priėmė sprendimą dėl „ekiu“ termino, kuris Sutartyje vartojamas kalbant apie Europos piniginį vienetą, laikymo bendriniu terminu; kadangi 15 valstybių narių Vyriausybės priėmė bendrą susitarimą dėl to, kad šis sprendimas yra patvirtintas ir galutinis atitinkamų Sutarties nuostatų interpretavimas; kadangi Europos valiutai suteikiamas pavadinimas yra „euro“; kadangi euro, kaip dalyvaujančių valstybių narių piniginis vienetas, bus padalytas į šimtą smulkesnių vienetų, kurie vadinami „centais“; kadangi „cento“ apibrėžimas netrukdo valstybėse narėse vartoti šio pavadinimo bendrai vartojamų variantų; kadangi, be to, Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad bendros valiutos pavadinimas turi būti vienodas visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis atsižvelgiant į abėcėlių skirtumus;

(3) kadangi Taryba, veikdama pagal Sutarties 109l straipsnio 4 dalies trečią sakinį, turi imtis kitų priemonių, neskaitant perskaičiavimo kursų patvirtinimo, būtinų sparčiam euro įvedimui;

(4) kadangi, pagal Sutarties 109k straipsnio 2 dalį valstybei narei tapus dalyvaujančia valstybe nare, Taryba imasi kitų 109l straipsnio 5 dalyje numatytų priemonių, būtinų sparčiam euro, kaip bendros šios valstybės narės valiutos, įvedimui;

(5) kadangi Taryba, vadovaudamasi Sutarties 109l straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu, trečiojo etapo pradžioje patvirtina perskaičiavimo kursus, pagal kuriuos neatšaukiamai nustatomi dalyvaujančių valstybių narių valiutų kursai ir pagal kuriuos neatšaukiamai nustatomu kursu euro pakeičia šias valiutas;

(6) kadangi įstatymų nuostatos turėtų būti interpretuojamos atsižvelgiant į tai, kad tarp euro vienetų ir nacionalinių valiutų vienetų

([1]) OL C 369, 1996 12 7, p. 10.
([2]) OL C 205, 1997 7 5, p. 18.
([3]) OL C 380, 1996 12 16, p. 50.
([4]) OL L 162, 1997 6 19, p. 1.

▼B

arba tarp tų nacionalinių valiutų vienetų nėra valiutų keitimo rizikos;

(7) kadangi „sutarties“ sąvoka, vartojama teisės priemonėms apibrėžti, apima visų rūšių sutartis nepriklausomai nuo jų sudarymo būdo;

(8) kadangi, siekiant pasirengti tolygiai pereiti prie euro, reikia pereinamojo laikotarpio nuo dalyvaujančių valstybių narių valiutų pakeitimo euru iki euro banknotų ir monetų įvedimo; kadangi per šį laikotarpį nacionalinių valiutų vienetai bus apibrėžiami kaip euro padalijimai; kadangi tokiu būdu tarp euro vieneto ir nacionalinių valiutų vienetų nustatomas teisinis lygiavertiškumas;

(9) kadangi, vadovaujantis Sutarties 109g straipsniu ir Reglamentu (EB) Nr. 1103/97, nuo 1999 m. sausio 1 d. euro pakeis ekiu kaip Europos Bendrijų institucijų apskaitos vienetą; kadangi euro taip pat turėtų būti Europos centrinio banko (ECB) ir dalyvaujančių valstybių narių centrinių bankų apskaitos vienetu; kadangi, sutinkamai su Madrido išvadomis, Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) pinigų politikos operacijos bus atliekamos euro vienetais; kadangi tai netrukdo nacionaliniams centriniams bankams pereinamuoju laikotarpiu apskaitai naudoti savo nacionalinės valiutos vienetą, ypač savo darbuotojams ir viešajam administravimui;

(10) kadangi kiekviena dalyvaujanti valstybė narė gali leisti pereinamuoju laikotarpiu eurą laisvai naudoti savo teritorijoje;

(11) kadangi pereinamuoju laikotarpiu sutartys, nacionaliniai įstatymai ir kitos teisės priemonės gali būti teisėtai parengti numatant euro vienetą arba nacionalinės valiutos vienetą; kadangi per šį laikotarpį jokia šio reglamento nuostata negali daryti įtakos teisės priemonėje padarytų nuorodų į nacionalinės valiutos vienetą galiojimui;

(12) kadangi, nebent susitarta kitaip, ūkio subjektai turi atsižvelgti į teisės priemonės išraišką atlikdami visus būtinus jame numatytus veiksmus;

(13) kadangi euro vienetas ir nacionalinių valiutų vienetai yra tos pačios valiutos vienetai; kadangi reikėtų užtikrinti, kad mokėjimai dalyvaujančios valstybės narės viduje kredituojant sąskaitą galėtų būti vykdomi arba euro vienetais, arba atitinkamos nacionalinės valiutos vienetais; kadangi nuostatos dėl mokėjimų kredituojant sąskaitą turėtų būti taip pat taikomos tiems tarptautiniams mokėjimams, kurie išreiškiami euro vienetais arba kreditoriaus nacionalinės valiutos apskaitos vienetais; kadangi tolygų mokėjimo sistemų veikimą būtina užtikrinti priimant nuostatas dėl sąskaitų kreditavimo mokėjimo priemonėmis, kredituojamomis per minėtas sistemas; kadangi nuostatos dėl mokėjimų kredituojant sąskaitą neturėtų reikšti, kad finansiniai tarpininkai privalo pateikti tinkamas arba kitas mokėjimų galimybes arba produktus, išreikštus bet kuriuo euro vienetu; kadangi nuostatos dėl mokėjimų kredituojant sąskaitą nedraudžia finansiniams tarpininkams derinti euro vienetais išreikštų mokėjimo priemonių įvedimo, pagrįsto bendra technine infrastruktūra pereinamuoju laikotarpiu;

(14) kadangi, vadovaujantis Madride vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadomis, dalyvaujančios valstybės narės nuo 1999 m. sausio 1 d. naują apyvartinę valstybės skolą išleis euro vienetais; kadangi pageidaujama, kad skolos emitentai negrąžintą skolą perskaičiuotų euro vienetais; kadangi reikėtų patvirtinti tokias perskaičiavimo nuostatas, kurias būtų galima taikyti ir trečiųjų šalių jurisdikcijose; kadangi emitentams reikėtų suteikti galimybę perskaičiuoti negrąžintą skolą, jeigu ji yra išreikšta valstybės narės, perskaičiavusios visą savo šalies Vyriausybės negrąžintą skolą arba jos dalį, nacionaline valiuta; kadangi šios nuostatos nesusijusios su papildomų priemonių įvedimu

▼B

siekiant iš dalies pakeisti negrąžintos skolos sąlygas, kad, be kita ko, būtų pakeista negrąžintos skolos nominali suma, nes šiuos klausimus reglamentuoja nacionaliniai įstatymai; kadangi pageidautina leisti valstybėms narėms imtis atitinkamų priemonių keičiant organizuotų rinkų operacijų apskaitos vienetą;

(15) kadangi taip pat gali prireikti tolesnių veiksmų Bendrijos lygiu, būtinų paaiškinti euro įvedimo įtaką esamų Bendrijos įstatymo nuostatų taikymui, ypač susijusių su įskaita, priešpriešinių reikalavimų įskaita ir panašaus poveikio metodais;

(16) kadangi bet koks įsipareigojimas naudoti euro vienetą gali būti taikomas tik pagal Bendrijos teisės aktus; kadangi sandoriuose su valstybiniu sektoriumi dalyvaujančios valstybės narės gali leisti naudoti euro vienetą; kadangi pagal scenarijų, kurį Madride įvykusiame susitikime priėmė Europos Vadovų Taryba, Bendrijos teisės aktai, nustatantys pereinamąjį laikotarpį bendram euro vieneto naudojimui, valstybėms narėms suteikia tam tikrą veiksmų laisvę;

(17) kadangi pagal Sutarties 105a straipsnį Taryba gali patvirtinti visų monetų nominalų ir techninių reikalavimų derinimo priemones;

(18) kadangi banknotai ir monetos turi būti deramai apsaugoti nuo padirbinėjimo;

(19) kadangi nacionalinės valiutos vienetais išreikšti banknotai ir monetos praranda savo, kaip mokėjimo priemonės, statusą ne vėliau kaip praėjus šešiems mėnesiams po pereinamojo laikotarpio pabaigos; kadangi dėl visuomeninių priežasčių valstybių narių nustatyti mokėjimų banknotais ir monetomis apribojimai neprieštarauja euro banknotų ir monetų, kaip mokėjimo priemonės, statusui, jeigu egzistuoja kitos teisėtos piniginių skolų grąžinimo priemonės;

(20) kadangi, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, nuorodos teisinėse priemonėse, veikiančiose pereinamojo laikotarpio pabaigoje, turės būti laikomos nuorodomis į euro vienetą pagal atitinkamus perskaičiavimo kursus; kadangi dėl to fizinis esamų teisinių priemonių išraiškos pakeitimas nėra būtinas šiam rezultatui pasiekti; kadangi apvalinimo taisyklės, nustatytos Reglamente (EB) Nr. 1103/97 taip pat taikomos perskaičiavimams, kurie turi būti atlikti pereinamojo laikotarpio pabaigoje arba jam pasibaigus; kadangi, siekiant aiškumo, gali būti pageidautina fizinį išraiškos pakeitimą atlikti kuo greičiau;

(21) kadangi 11 protokolo dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste, 2 pastraipoje yra nustatyta, kad, *inter alia*, to Protokolo 5 pastraipa galioja tuo atveju, jeigu Jungtinė Karalystė Tarybai praneša, kad ji neketina pereiti į trečiąjį etapą; kadangi 1997 m. spalio 30 d. Jungtinė Karalystė informavo Tarybą, kad ji neketina pereiti į trečiąjį etapą; kadangi penktoje pastraipoje yra nustatyta, kad, *inter alia*, Sutarties 109l straipsnio 4 dalis Jungtinei Karalystei netaikoma;

(22) kadangi Danija, atsižvelgdama į 12 protokolo dėl tam tikrų su Danija susijusių nuostatų 1 pastraipą, pagal 1992 m. gruodžio 12 d. Edinburge priimtą sprendimą, informavo, kad ji nedalyvaus trečiajame etape; kadangi dėl to pagal pirmiau nurodyto Protokolo antrą pastraipą visi Sutarties straipsniai ir nuostatos ir Protokolas dėl ECBS statuto, remiantis nukrypti leidžiančia nuostata, yra taikomi Danijai;

(23) kadangi pagal Sutarties 1091 straipsnio 4 dalį bendra valiuta bus įvesta tik tose valstybėse narėse, kurioms netaikoma nukrypti leidžianti nuostata;

(24) kadangi šis reglamentas yra taikomas pagal Sutarties 189 straipsnį laikantis 11 ir 12 protokolų ir 109k straipsnio 1 dalies,

▼B

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

APIBRĖŽIMAI

▼M2

1 straipsnis

Šiame reglamente:

a) dalyvaujančios valstybės narės – priedo lentelėje išvardytos valstybės narės;

b) teisės priemonės – teisės ir įstatyminės nuostatos, administraciniai aktai, teismo sprendimai, sutartys, vienašaliai teisės aktai, mokėjimo priemonės, išskyrus banknotus ir monetas, ir kitos teisinę galią turinčios priemonės;

c) perskaičiavimo kursas – neatšaukiamai nustatytas perskaičiavimo kursas, kurį Taryba patvirtino kiekvienai dalyvaujančios valstybės narės valiutai vadovaudamasi Sutarties 123 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu arba to straipsnio 5 dalimi;

d) euro įvedimo data – data, kai atitinkama valstybė narė pagal Sutarties 121 straipsnio 3 dalį pradeda dalyvauti trečiajame etape, arba pagal aplinkybes data, kai panaikinama atitinkamai valstybei narei taikoma leidžianti nukrypti išimtis pagal Sutarties 122 straipsnio 2 dalį;

e) grynųjų pinigų pakeitimo data – data, kai euro banknotai ir monetos įgyja mokėjimo priemonės statusą atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje;

f) euro vienetas – valiutos vienetas, nurodytas 2 straipsnio antrame sakinyje;

g) nacionalinių valiutų vienetai – dalyvaujančios valstybės narės valiutos vienetai, nustatyti dieną prieš įvedant eurą toje valstybėje narėje;

h) pereinamasis laikotarpis – ilgiausiai trejų metų laikotarpis, prasidedantis euro įvedimo dieną 00.00 val. ir pasibaigiantis grynųjų pinigų pakeitimo dieną 00.00 val.;

i) laipsniško panaikinimo laikotarpis – ilgiausiai vienerių metų laikotarpis, prasidedantis euro įvedimo dieną, kurį galima taikyti tik toms valstybėms narėms, kuriose euro įvedimo data ir grynųjų pinigų pakeitimo data yra ta pati;

j) išraiškos pakeitimas – nacionalinės valiutos vieneto, kuriuo yra išreikšta negrąžinta skolos suma, pakeitimas euro vienetu, tačiau nepakeičiant jokios kitos skolos sąlygos, kadangi šis klausimas sprendžiamas vadovaujantis atitinkama nacionaline teise;

k) kredito įstaigos – 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([1]) 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtos kredito įstaigos. Šiame reglamente tos direktyvos 2 straipsnio 3 dalyje išvardytos įstaigos, išskyrus pašto pinigų persiuntimo sistemų (giro) įstaigas, nelaikomos kredito įstaigomis.

([1]) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).

▼M2

1a straipsnis

Jeigu taikoma, euro įvedimo data, grynųjų pinigų pakeitimo data ir laipsniško panaikinimo laikotarpis kiekvienai dalyvaujančiai valstybei narei nustatomi tokie, kaip nurodyta priede.

▼B

II DALIS

DALYVAUJANČIŲ VALSTYBIŲ NARIŲ VALIUTŲ KEITIMAS EURU

▼M2

2 straipsnis

Nuo atitinkamos euro įvedimo datos dalyvaujančių valstybių narių valiuta yra euro. Valiutos vienetas yra vienas euro. Vienas euro yra padalytas į vieną šimtą centų.

▼B

3 straipsnis

Kiekvienos dalyvaujančios valstybės narės valiuta keičiama į eurą pagal perskaičiavimo kursą.

4 straipsnis

Euro yra Europos centrinio banko (ECB) ir dalyvaujančių valstybių narių centrinių bankų apskaitos vienetas.

III DALIS

PEREINAMOSIOS NUOSTATOS

5 straipsnis

Pereinamuoju laikotarpiu taikomi 6, 7, 8 ir 9 straipsniai.

6 straipsnis

1. Euro taip pat dalijamas į nacionalinių valiutų vienetus pagal perskaičiavimo kursus. Bet kokie euro padalijimai yra išlaikomi. Pagal šio reglamento nuostatas dalyvaujančių valstybių narių pinigų įstatymai yra taikomi toliau.

2. Jeigu teisės priemonėse yra nuoroda į nacionalinės valiutos vienetą, tokia nuoroda interpretuojama kaip nuoroda į euro vienetą pagal perskaičiavimo kursus.

7 straipsnis

Kiekvienos dalyvaujančios valstybės narės valiutos pakeitimas euru pats savaime nekeičia keitimo dieną galiojančios teisės priemonių išraiškos bet kokia valiuta.

8 straipsnis

1. Veiksmai, atliekami pagal teisės priemones, nustatančias nacionalinės valiutos vieneto naudojimą arba išraišką nacionalinės valiutos

▼B

vienetu, turi būti atliekami minėtos nacionalinės valiutos vienetu. Veiksmai, atliekami pagal teisės priemones, nustatančias euro vieneto naudojimą arba išraišką euro vienetu, turi būti atliekami tuo vienetu.

2. 1 dalies nuostatos taikomos visiems galimiems šalių susitarimams.

3. Nepaisant 1 dalies nuostatų, bet kurią sumą, išreikštą arba euro vienetu, arba atitinkamos dalyvaujančios valstybės narės nacionalinės valiutos vienetu ir mokėtiną toje valstybėje narėje kredituojant kreditoriaus sąskaitą, skolininkas gali sumokėti arba euro vienetu, arba nacionalinės valiutos vienetu. Suma įskaitoma į kreditoriaus sąskaitą pagal sąskaitos valiutą atlikus visus perskaičiavimus pagal perskaičiavimo kursus.

4. Nepaisant 1 dalies nuostatų, kiekviena dalyvaujanti valstybė narė gali imtis priemonių, kurios gali būti būtinos siekiant:

— valstybės narės Vyriausybės išleistą negrąžintą skolą nacionalinės valiutos vienetais pagal jos įstatymus išreikšti euro vienetais, kaip nustatyta Europos integruotų sąskaitų sistemoje. Jeigu valstybė narė taikė tokią priemonę, emitentai gali perskaičiuoti eurais tos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą skolą, išskyrus tuos atvejus, kai išraiškos pakeitimas nėra tiesiogiai numatytas sutarties sąlygose; ši nuostata taikoma valstybės narės Vyriausybės prisiimtai skolai, taip pat obligacijoms ir kitoms investicija paverstoms kapitalo rinkos apyvartiniams skolos vertybiniams popieriams bei kitų skolininkų išleistoms pinigų rinkos priemonėms,

— sudaryti sąlygas, kad savo operacijų apskaitai naudojamą nacionalinės valiutos vienetą pakeistų euro vienetas:

a) rinkose, kuriose nuolat prekiaujama, atliekamas kliringas ir atsiskaitymai pagal sandorius ir prekes, nurodyti 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvos 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ([1]) priedo B skirsnyje; ir

b) nuolatinės prekybos, kliringo ir atsiskaitymų už mokėjimus sistemose.

5. Nuostatas dėl euro vieneto naudojimo, išskyrus 4 dalies nuostatas, dalyvaujančios valstybės narės gali priimti per bet kurį Bendrijos įstatymais nustatytą laikotarpį.

6. Dalyvaujančių valstybių narių nacionalinių įstatymų nuostatos, leidžiančios arba reikalaujančios naudoti įskaitą, priešpriešinių reikalavimų įskaitą arba panašaus poveikio metodus, yra taikomos piniginiams įsipareigojimams, neatsižvelgiant į tai, ar jų valiuta yra išreikšta euro vienetais, ar nacionalinės valiutos vienetais, atliekant visus perskaičiavimus pagal pirmiau nurodytus perskaičiavimo kursus.

▼M2

9 straipsnis

Nacionaliniai banknotai ir monetos savo teritorijose išlaiko savo, kaip mokėjimo priemonės, statusą, buvusį dieną prieš euro įvedimo datą atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje.

9a straipsnis

Valstybėje narėje, kurioje numatytas laipsniško panaikinimo laikotarpis, taikomos šios nuostatos. Laipsniško panaikinimo laikotarpiu sukurtuose teisiniuose instrumentuose, kuriuos reikia vykdyti toje valstybėje narėje, toliau galima daryti nuorodas į nacionalinės valiutos vienetą. Šios nuorodos interpretuojamos kaip nuorodos į euro vienetą pagal atitinkamus perskaičiavimo kursus. Nepažeidžiant 15 straipsnio, pagal šias teisės priemones atliekami veiksmai vykdomi tik naudojant euro vienetą.

([1]) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

▼M2

Taikomos Reglamente (EB) Nr. 1103/97 nustatytos apvalinimo taisyklės.

Atitinkama valstybė narė pirmą pastraipą taiko tik tam tikroms teisinių instrumentų rūšims arba tam tikrose srityse priimtiems teisiniams instrumentams.

Atitinkama valstybė narė gali sutrumpinti šį laikotarpį.

▼B

IV DALIS

EURO BANKNOTAI IR MONETOS

▼M2

10 straipsnis

Nuo atitinkamos grynųjų pinigų pakeitimo datos ECB ir dalyvaujančių valstybių narių centriniai bankai dalyvaujančiose valstybėse narėse išleidžia į apyvartą euro banknotus.

Nepažeidžiant 15 straipsnio, šie euro banknotai dalyvaujančiose valstybėse narėse yra vieninteliai mokėjimo priemonės statusą turintys banknotai.

11 straipsnis

Nuo atitinkamos grynųjų pinigų pakeitimo datos dalyvaujančios valstybės narės išleidžia euro monetas arba centus laikydamosi nominalų ir techninių reikalavimų, kuriuos Taryba gali nustatyti vadovaudamasi Sutarties 106 straipsnio 2 dalies antru sakiniu. Nepažeidžiant 15 straipsnio ir pagal Sutarties 111 straipsnio 3 dalį sudarytų su pinigų reikalais susijusių susitarimų, šios monetos visose valstybėse narėse yra vienintelės mokėjimo priemonės statusą turinčios monetos. Jokia šalis neprivalo priimti daugiau kaip 50 monetų kiekvieno atsiskaitymo metu, išskyrus monetas išleidžiančią instituciją ir išleidžiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktais specialiai paskirtus asmenis.

▼B

12 straipsnis

Dalyvaujančios valstybės narės užtikrina tinkamas sankcijas prieš euro banknotų ir monetų padirbinėjimą bei klastojimą.

V DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

▼M2

13 straipsnis

10, 11, 14, 15 ir 16 straipsniai nuo atitinkamos grynųjų pinigų pakeitimo datos taikomi kiekvienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje.

14 straipsnis

Jeigu dieną prieš grynųjų pinigų pakeitimo datą egzistuojančiose teisės priemonėse yra daromos nuorodos į nacionalinės valiutos vienetus, tokios nuorodos interpretuojamos kaip nuorodos į euro vienetą pagal atitinkamus perskaičiavimo kursus. Taikomos Reglamente (EB) Nr. 1103/97 nustatytos apvalinimo taisyklės.

▼B

15 straipsnis

1. Nacionalinės valiutos vieneto banknotai ir monetos, kaip nurodoma 6 straipsnio 1 dalyje, savo teritorijose naudojami kaip mokėjimo priemonė ne ilgiau kaip šešis mėnesius ►M2 po pereinamojo laikotarpio pabaigos ◄; šis laikotarpis pagal nacionalinius įstatymus gali būti sutrumpintas.

2. Kiekviena dalyvaujanti valstybė narė ►M2 nuo atitinkamos grynųjų pinigų pakeitimo datos ◄ gali ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui nustatyti nacionalinės valiutos vieneto nominalo banknotų ir monetų naudojimo taisykles, kaip nurodoma 6 straipsnio 1 dalyje, ir imtis visų priemonių jiems išimti iš apyvartos.

▼M2

3. Dalyvaujančių valstybių narių, įvedančių eurą po 2002 m. sausio 1 d., kredito įstaigos 1 dalyje nurodytu laikotarpiu nemokamai keičia savo klientų tos valstybės narės nacionalinės valiutos vienetais išreikštus banknotus ir monetas į euro banknotus ir monetas iki viršutinės ribos, kuri gali būti nustatyta nacionalinės teisės aktuose. Kredito įstaigos gali reikalauti, kad būtų pranešama, jeigu keistina suma viršija nacionalinės teisės aktuose nustatytą viršutinę ribą arba, jeigu tokių nuostatų nėra, jų pačių nustatytą viršutinę ribą, atitinkančią namų ūkiui skirtą sumą.

Pirmoje pastraipoje nurodytos kredito įstaigos nemokamai keičia asmenų, kurie nėra jų klientai, tos valstybės narės nacionalinės valiutos vienetais išreikštus banknotus ir monetas į euro banknotus ir monetas iki viršutinės ribos, nustatytos nacionalinės teisės aktuose arba, jeigu tokių nuostatų nėra, nustatytos jų pačių.

Nacionalinė teisė gali apriboti pirmesnėse dviejose pastraipose nustatytos pareigos taikymą konkrečioms kredito įstaigų rūšims. Nacionalinėje teisėje taip pat galima numatyti šią pareigą taikyti ir kitiems asmenims.

▼B

16 straipsnis

Vadovaudamiesi dalyvaujančių valstybių narių įstatymais ir praktika, atitinkami banknotų ir monetų leidėjai toliau priima pirmiau jų išleistus banknotus ir monetas už eurus pagal perskaičiavimo kursą.

VI DALIS

ĮSIGALIOJIMAS

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1999 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse vadovaujantis Sutartimi tiek, kiek tai susiję su 11 ir 12 protokolais ir 109k straipsnio 1 dalimi.

▼M2

PRIEDAS

Valstybė narė	Euro įvedimo data	Grynųjų pinigų pakeitimo data	Valstybė narė, kurioje taikomas laipsniško panaikinimo laikotarpis
Belgija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Vokietija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Graikija	2001 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Ispanija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Prancūzija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Airija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Italija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
▼M4 Kipras	2008 m. sausio 1 d.	2008 m. sausio 1 d.	Netaikoma
▼M2 Liuksemburgas	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
▼M5 Malta	2008 m. sausio 1 d.	2008 m. sausio 1 d.	Netaikoma
▼M2 Nyderlandai	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Austrija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
Portugalija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma
▼M3 Slovėnija	2007 m. sausio 1 d.	2007 m. sausio 1 d.	Ne
▼M2 Suomija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	netaikoma